

משולחנו של עו"ד ג'ון גבע, היועץ המשפטי של איגוד המתכננים הפיננסיים בישראל

חובת רישום מאגרי מידע

בין יתר פעילויותיה של הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע במשרד המשפטים (הנקראת 'רמו"ט' ומכונה לעתים כ"רשם מאגרי המידע"), נערכות מעת לעת ביקורות 'פתע' במשרדיהם של גורמים שונים (וגם המתכננים הפיננסיים עלולים ל"זכות" בביקור כזה), במטרה לבחון האם הם נחשבים כבעלים של "מאגר מידע" החייב ברישום על פי הוראות פרק ב' לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (המכונה לעתים בטעות "חוק מאגרי מידע"; להלן יכונה: "חוק הגנת הפרטיות").

בכנס השנתי של האיגוד בטבריה העליתי את הנושא בהרצאת הבוקר ולאור השאלות הרבות יפורט הנושא בכתבה זו בניוזלטר תוך מתן דגשים של מספר כללים רלוונטיים לציבור המתכננים הפיננסיים. אנו נעסוק בחובת רישום מאגר מידע, בכל הקשור למידע הממוחשב המצוי ברשותו של המתכנן הפיננסי בנוגע ללקוחותיו.

החוק מבחין בין מספר ישויות מפתח הקשורות עם מאגר המידע, ואלו הן: "בעל המאגר" – אשר חייב ברישום המאגר במסגרת רמו"ט; ה"מחזיק" (כגון: ישות משפטית השונה מבעל המאגר/חברה חיצונית המספקת שירותי ניהול/תפעול מאגרי מידע); וה"משתמש" במאגר – מדובר בהבנה ולא בהגדרה ישירה בחוק כך, שכל אדם הרשאי לעשות שימוש במאגר מידע ללא כל תלות או זיקה לבעל המאגר ייחשב ככזה (למשל בדרך של ממשק למערכת CRM וכיו"ב של בעל מאגר כל שהוא).

מתכנן פיננסי יהיה בעל מאגר מידע **חייב ברישום** אם ברשותו מאגר ממוחשב של לקוחות.

אם מדובר במשתמש במאגר שבבעלותו של **אחר** (כגון, המשתמש במאגר מידע של בתי ההשקעות), אזי המשתמש אינו חייב ברישום המאגר.

על כן, ישנה חשיבות רבה בהבחנה לאיזו מההגדרות הנ"ל נכנס המתכנן הפיננסי. דהיינו, כאשר מאגר המידע שייך לבית ההשקעות ואילו המתכנן הפיננסי הוא בעל הרשאת שימוש במאגר, או אז נחשב המתכנן הפיננסי לצורך חוק הגנת הפרטיות, כ"משתמש" אשר אינו חייב ברישום מאגר כחוק.

המונח "מאגר מידע" כולל אוסף נתונים, אשר מיועד לעיבוד ממוחשב. לפיכך, מאגר שאינו ממוחשב, כגון קלסר לקוחות פיזי בלבד, אינו עונה על הגדרת "מאגר מידע" על פי חוק הגנת הפרטיות, ולכן אינו חייב ברישום אצל הרשות. יחד עם זאת קיימות חובות אחרות כגון: שמירת סודיות ואבטחת מידע.

כדי ש"מאגר מידע" יחוייב ברישום מכוח חוק הגנת הפרטיות, עליו לענות על אחד הקריטריונים הבאים: אם רשומים בו מעל 10,000 אנשים; או שהמאגר כולל "מידע רגיש" אודות לקוחותיו (דהיינו, מידע על מצבו הכלכלי או הבריאותי או האישי של הלקוח) וזאת ללא קשר למספר הלקוחות; או שהמידע הקיים במאגר לא נמסר על ידי לקוחות המאגר בעצמם או בהסכמתם. נדגיש, כי גם כאשר המאגר אינו חייב ברישום, יש לקיים את כל ההוראות החלות על מאגר מידע בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

מאגר מידע חייב ברישום, הינו מאגר המכיל "מידע רגיש" על פי ההגדרה בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, הכולל "נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותי, מצבו הכלכלי, דעותיו ואמונתו". במרוצת השנים, הרחיבו בתי המשפט את המונח "מידע רגיש" בצורה כזו שכל דבר השייך לענייניו הפרטיים של אדם ייחשב כעונה להגדרה.

כמו כן, העברת רשימת לקוחות אגב מכירת תיק הלקוחות של המתכנן הפיננסי למתכנן פיננסי אחר, מחייבת את הרוכש לרשום את הלקוחות המועברים אליו כמאגר מידע אם ואין ברשותו מאגר רשום, או לעדכן רישום קיים במקרה הצורך, שכן המתכנן הרוכש הפך לבעלים של רשימת הלקוחות וכל המידע לגביהם המצוי ברשותו של המתכנן אשר מוכר את התיק. באחריות מוכר התיק לבטל את רישום המאגר שהיה ברשותו.

פרוצדורת הרישום:

לצורך רישום המאגר, על בעליו למלא טופס בקשה (באופן ידני או באופן מקוון), כפי שזה מופיע באתר האינטרנט של הרשות, ולשלוח את הטופס המלא לרמו"ט. לאחר בדיקת הטופס תעביר רמו"ט לבעלים שובר תשלום אגרת רישום חד פעמית. עלות האגרה לשנת 2016, כפי שזו פורסמה בתקנות הגנת הפרטיות (אגרות), התשס"א-2000 ובאתר הרשות, נקבעה לסך של 263 ₪, ועשויה להתעדכן מעת לעת. רק לאחר ביצוע התשלום ישלח לבעלים אישור על רישום המאגר. בנוסף ובניפרד, קיימת אגרה שנתית עבור מאגר מידע רשום בסך של 545 ₪ לתאגיד ובסך של 248 ₪ ליחיד.

אי רישום מאגר מידע המחוייב כאמור, מהווה עבירה פלילית שדינה מאסר שנה. זאת ועוד, בסמכותו של רשם מאגרי המידע להטיל קנס מנהלי בגובה אלפי שקלים בגין הפרות שונות. טבלת הסכומים מצויה בתקנות העבירות המנהליות (קנס מינהלי - הגנת הפרטיות), תשס"ד-2004.

נדגיש, כי רמו"ט מפרסמת הנחיות מעת לעת ולכן מומלץ להתעדכן ולבצע התאמות ככל שיהיה צורך בכך.

לנוחיותכם, אתר הבית של רמו"ט הוא בכתובת האינטרנט: <http://www.justice.gov.il/mojheb/ilita>.